

تدبر در حدیث و سیره معصومین (علیهم السلام) - استاد ضرابی

بسم الله الرحمن الرحيم وصلى الله على محمد وآله الطاهرين

شب سوم محرم ۱۴۴۲ مطابق با شنبه ۱۳۹۹/۶/۱

السَّلَامُ عَلَى الْجُيُوبِ الْمُضَرَّجَاتِ ، السَّلَامُ عَلَى الشَّفَاهِ الدَّابِلَاتِ ، السَّلَامُ عَلَى الْأَجْسَادِ الْعَارِيَاتِ - سلام بر پیراهن های چاک شده و خون آلود، سلام بر لبه های خشک شده از عطش، سلام بر پیکرهای برهنه رها شده در صحرای کربلا

شهر هدایت علوی

سید الشهداء فرمود: «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ إِنَّ عَلِيًّا هُوَ مَدِينَةُ هَدًى، فَمَنْ دَخَلَهَا نَجَى، وَ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا هَلَكَ - شنیدم از رسول خدا (ص) که فرمود: همانا، علی(ع) شهر هدایت است، که هر کس داخل آن گردد نجات یافته و هر کس از آن تَخَلَّف نماید به هلاکت خواهد رسید.» (توحید صدوق، ص ۳۰۷)

موضوع تدبر

تدبر در این نکته است که چگونه می شود وارد شهر هدایت شد؟

پاسخ:

البته اساس همه هدایت ها اقتدا به مرام و مسلک آن حضرت است و بقیه راه ها همه فرع این راه محسوب می شوند. یکی از مصادیق ورود به این شهر هدایت این است که با نهج البلاغه آن حضرت مأنوس باشیم، از هدایت های آن بهره بگیریم. دیگر اینکه با دعاهایی که از آن حضرت رسیده مداومت کرده، با آن مأنوس شویم. (البته با ایمان به ولایت آن حضرت)

امام صادق - علیه السلام - می فرماید: «در نزد خدا مقاماتی است که بدون دعا به کسی نمی دهند.» (کافی، ج ۲، ص ۴۶۶)

پیامبر اکرم(ص) فرمود: «الدعاء مخ العبادة - دعا مغز عبادت است.» (بحار، ج ۹۳، ص ۳۰۰)
در معنای «دعا» گفته اند: «الدعا الرغبة الى الله - نیایش، گرایش و کشش به سوی خداست.» (قاموس المحيط، ج ۴، ص ۳۲۹)

باید از عمق دل با دعاهایی که از آن حضرت رسیده، همراه شویم و در پیشگاه حق تعالی، مناجات ها و دعا های مولایمان را تکرار کنیم:

دعای صباح: «...الهي عظمى مغلوب و هوايي غالب و طاعتي قليل و معصيتي كثير...»

دعای کمیل: «...اللهم قوّ على خدمتك جوارحي واشدد على العزيمة جوانحي...»

زیارت امین الله: «... اللهم اجعل قلبي مطمئنة بقدرک راضية بقضائك...»

حتی اگر شده قسمت کوتاهی از ادعیه آن حضرت را در قنوت، در تعقیبات و احوال دیگر بخوانیم.

امید است این انس و تکرار، سبب شود که ما، به معارف الهی که از ادعیه ائمه هدی رسیده است، و از باغ و بستان‌های آن شهر هدایت وجود علی است و از غنی ترین منابع آن محسوب می‌شود، وارد این شهر هدایت شویم و در رفتار و سلوک نیز به مولایمان اقتدا کنیم. تاریخ نشان می‌دهد آنان که چنین نکردند، از راهی سر درآوردند که دشمنان اهل بیت، رفتند.

«وما دعاء الکافرین الا فی ضلال- دعای کافران، که غیر خدا را می خوانند، در گمراهی است و راه به جایی نمی برد.» (سوره رعد، آیه ۱۴)

روضة:

در روز عاشورا امام حسین علیه السلام آمد رو به روی لشکر، فرمود: مگر مرا نمی شناسید؟ من نوهی پیغمبرم؟!

گفتند: چرا می شناسیم. فرمود: پدرم امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب است. گفتند: چرا می دانیم. فرمود: مادرم فاطمه است. گفتند: بله می شناسیم. فرمود: برادرم امام حسن مجتبی است. گفتند: همه را می دانیم. فرمود: فَبِمَ تَسْتَحِلُّ دَمِي؟ پس چرا خون مرا حلال می دانید؟ گفتند: بُغْضاً لِأَبِيكَ: به خاطر بغضی که از پدر تو، (علی) داریم.

کدام علی؟ همان آقایی که بعد وفات رسول خدا شبانه، در تَكَ تَكَ خونه‌های مهاجر و انصار رو میزد، می گفتند: کیه کوبنده در؟ آرام میفرمود: فاطمه جان، بگو منم دختر پیغمبر که اگر بفهمند علی پشت دره، در رو باز نمی کنند. **جانم بفدایت یا علی ...**

یا بن شبيب درد حسين درد جان فزا ست	یا بن شبيب روضه ما داغ پر بلاست
یا بن شبيب عمه ما را كتك زدند	آتش هزار بار به باغ فدك زدند
یا بن شبيب كوچه، به دل غم نشا نده است	یعنی هنوز دست علی بسته مانده است
یا بن شبيب خنده مرا ترك می كند	خدالتريپ را چه کسی درك می كند
یا بن شبيب غصه دلم را كباب كرد	شيب الخضيب دیده ما را پر آب كرد
یا بن شبيب جرم يتيم سه ساله چيست	دیگر پس از امام كشی آه و ناله چيست
یا بن شبيب قصه معجر نگفتنی است	جریان حنجر و دم حنجر شفتنی است
یا بن شبيب غارت خيمه عجيب بود	در شعله ها سلاله حيدر غريب بود

صلي الله عليكم يا اهل بيت النبوه